

Kedves Kolléja Úr,

J. hó 1-én két b. levelet - bizonyára
a mostani zavaros idők (censúra stb.) miatt - nagy késéssel
kaptam s kintőbörő úgeim miatt nem válaszolhattam
az elhunlt nagorban, csak most van e'keresem, hogy
önnel írjak.

Önként önlöl, hogy aukarai tanul-
mányait sikerese beferezte s már állást is kapott.
Remélem e' kívánság, hogy továbbá stúdióimat e'
munkáját mihamarabb hasonló' eredményzel öntén
bevezetkese. Nem tudom azonban, hogy a könnel-
nyek nem fogják-e terveinek vépkewitelét legalább
is megismertani vagy megakasztani, minthogy az eredmények
rohamosan történnek s sajnos, önnél is meg lehetősen

tervezési zónába került). (Ők mint a találat
fint, azt hiszem, mindig ki van téve annak, hogy
fejlesztésként behívja) és igen nyugtalan
időkben számomra meg kellett történni).

És év januárjában engem is beosztottak
s bár beosztásom még nem kellett, állandóan csak
félével én magam a hivatalban, valami na-
gyobb létszámú munkába nem merészkedtem,
mert a beosztás bármely nap becsúszhat rám.

A magyar kormány okos, ügyes és kecskes,
külpolitikájáról azonos a véleményünk. A magyar
közvetlen általában nagyon bízik a mostani vere-
ségünkben s egyébként elég tisztán állnak elhatároltunk
a jövő, ha az országot kérdőjelel ott nem volna. És az
a quantitatív iránt, ami mindkét nem lehet tudni:
mit hoz a holnap?

Szer nemcsak Magyarországra vonatkozott ha-
nem egész Európára, Őköt is a háború végleges ki-
menetelére, aminél semintetében kutomban nem ottom
Kolléja ír véleményét. Míg Ők levelet írtak, az
események máris előbb rohantak, Franciaország
őrmérelt és Anglia olyan helyzetbe került, ami a
győzelmet már teljesen kizárja. Legfeljebb arról
lehet szó – úgy látni – hogy esetleg a nagyobb veszé-
lyet elkerülheti, de erre sem minden fogadni. Kol-
léja ír emlékeztet rá, hogy nem vagy az oldala
német-barát, ettől függetlenül azonban élve őt
határozott meggyőződés, hogy Németország ma legyőz-
hetetlen és az addigra ezt váratlanul felül írták.

Törökország kine tovább ment az angol vona-
lon, mint szabad lett volna, de örömmel látom, hogy
még idejében irányt változtatott. Helyesül bizonyos

fokig hasonló a miénkhez: kevésbé, de igen kedvesen is alakulhat. (Félreértés elkerülése végett hangsúlyozom, hogy önmintén, mégis sajnálom Franciaországot, bár velünk igen kegyetlenül bánt el a sajnálom Angliát is, meg vagyok azonban győződve, hogy végre mégis kikerülhetetlen).

De, hogy rövidebbi dolgokra térjünk vissza, mielőtt papírom betelik, felelek a kérdéseket fogóiratokból. A „Levéltári Közlemények” megrendelhető az Országos Levéltár gondnoki hivatalában, előfizetési díja évi 5 Peng. Lehetne azonban valaminek töröl levéltári kiadvány fejében erre utján is bevezetni. (Ez utóbbi ügyben írtam István kollégámnak, a fogóirat mekkentője, illetékes intézkedni). A „Százados” megrendelhető a Magyar Történelmi Társulat titkári hivatalában (mintén az Országos Levéltár épületében), évi 16 P-ért. A „Hadtört. Közlemények” kiadóhivatala: V. Akadémia - u. 2. (a M. Tud. Akadémia Könyvkiadó hivatala). Az „Acta vni. Europae Centro-Orientalis” évente kétszer kellene hogy megjelenjen, de zavaros voltánál semmi, tudtommal. Bevezethető Stemmer Ödön Könyvkereskedésében, V. Gróf

István - u. 14. Egy csomagban a jelenleg 22.50 P. illetéke 29 arany Franc. —
Kedves Kollégám! Ez a levelem kétszeri kézbesítésre kerül, melyet postaküldeményként küldök, mert a levelemet küldi.
Apuz, 1940. jún. 30. Igen tisztelettel István S.